

**แบบฟอร์มการจัดทำโครงการ/กิจกรรม**  
**เพื่อขอตั้งงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562**  
**แผนพื้นฐาน / แผนงานยุทธศาสตร์**

กระทรวงศึกษาธิการ  
 กรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

๑. ชื่อโครงการ พัฒนาบุคลากรชุมชนท้องถิ่นเพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน  
 ผู้ประสานงาน ชื่อ-นามสกุล อาจารย์อุทัยวรรณ ศรีวิชัย  
 ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายบริหารและพัฒนาวิชาการ  
 โทรศัพท์ /โทรสาร 077-544068 โทรศัพท์เคลื่อนที่ 087-6586465  
 E-mail sriwicha@hotmail.com

๒. ความสอดคล้องกับนโยบายด้านการศึกษา
- |   |  |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย  | <input type="checkbox"/> การกำจัดขยะ                           |
| <input type="checkbox"/> การฟื้นฟูและรักษาสิ่งแวดล้อม/การอนุรักษ์ป่าเพื่อแก้ปัญหาเขาหัวโล้น |  |
| <input type="checkbox"/> ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) รองรับอาชีพ                                  | <input type="checkbox"/> การสร้างวินัยนักศึกษา                 |
| <input checked="" type="checkbox"/> การยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน                           | <input type="checkbox"/> การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา |

๓. ความสอดคล้อง  
 ด้านพัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน

๔. สถานภาพโครงการ :  งานยุทธศาสตร์  งานพื้นฐาน/งานประจำ/งานตามภารกิจ

๕. ความสำคัญของโครงการ /หลักการและเหตุผล :

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้หลักต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี 2558 มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวประมาณ 20.44 % จากปี 2557 สร้างรายได้ 2.26 ล้านล้านบาท ปี 2559 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น 10.93% มีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.51 ล้านล้านบาท (รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว, 2559) และมีแนวโน้มแผนการตลาดที่มุ่งสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมอย่างยั่งยืน ด้วยการเพิ่มรายได้ทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการสร้างความยั่งยืน โดยเน้นสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศ ผ่านการส่งเสริมประสบการณ์เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Local Experience) วิถีท้องถิ่นไทย (Unique Local Experience) และความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิม (Authenticity) ทั้งในเมืองใหญ่และเมืองเล็กที่มีวิถีแตกต่างกัน โดยนำเสนอเรื่องราวประสบการณ์วิถีท้องถิ่นไทยสู่เวทีโลก ภายใต้แคมเปญ “Discover Amazing Stories in Amazing Thailand” มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มคุณค่าและสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวไทย (กองกลยุทธ์การตลาด, 2559) และเมื่อการท่องเที่ยวเติบโตและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม จึงเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวทางเลือกเพิ่มมากขึ้น หนึ่งในนั้นคือการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การท่องเที่ยวภายในประเทศได้เจริญรุดหน้าตามลำดับ นับตั้งแต่ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี 2555 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเยือนประเทศไทย ประมาณ 22.35 ล้านคน ส่วนในปีพ.ศ.2556 ประมาณ 26.73 ล้านคน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2555 ประมาณร้อยละ 19.60 ขณะที่ปี 2557 ประมาณ 28.00 ล้านคน และปี 2558 ปรับตัวดีขึ้นจากปี 2557 มีนักท่องเที่ยวประมาณ 29.88 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 20.44 (ยูดี นิรัตน์ตระกูล, 2558) แต่ในทางตรงกันข้าม การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลับทำให้สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและภาพพจน์ของการท่องเที่ยวถดถอย การจัดการการท่องเที่ยวโดยทั่วไปมักประสบปัญหาที่สวนทางกันระหว่างการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมกับการพัฒนา ด้วยเหตุนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวจึงต้องดำเนินการภายใต้ การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติและก่อให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ โดยรูปแบบที่มีการกล่าวถึงอย่างต่อเนื่อง คือ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งพันเอก ดร.นาฬิกาอติภักดิ์ แสงสนิท ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ "การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism)" ว่า หมายถึง "การท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชนและเอกลักษณ์สถานที่ โดยนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เพื่อสร้างประสบการณ์ตรงร่วมกับเจ้าของวัฒนธรรม และมีโอกาสได้ใช้ชีวิตร่วมกันกับเจ้าของสถานที่ และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชนและเอกลักษณ์ของสถานที่ไม่ใช่กิจกรรมที่เน้นรายได้ของชุมชน แต่เป็นกิจกรรมที่เน้นคุณค่าของชุมชนเท่านั้น"

จังหวัดชุมพร “หาดทรายสวยสี่ร้อยลี้” เป็นหนึ่งในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกที่กำหนดพื้นที่ในการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวในระยะเร่งด่วนออกเป็น 8 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว ตามแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว “12 เมืองต้องห้าม...พลาด” พัฒนา พื้นฟู และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยว(Cluster) และพื้นที่จังหวัดเมืองรอง จังหวัดชุมพร ด้วยความได้เปรียบของสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่แคบและยาวตามแนวเหนือใต้ขนานด้วยเทือกเขาตะนาวศรีและชายทะเลอ่าวไทยมีหาดทรายยาว 222 กิโลเมตร (1ลี้ = 0.5 กม.) สามารถเที่ยวได้ตลอดทั้งปี และเป็นแหล่งหอยมือเสือที่สมบูรณ์ มีความหลากหลายทางธรรมชาติ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม ทำให้จังหวัดชุมพรมีการดำเนินการท่องเที่ยวโดยชุมชนควบคู่กับการท่องเที่ยวกระแสหลักได้อย่างกลมกลืน จนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีกลุ่ม/องค์กรและ หน่วยงานภาคีที่ทำกิจกรรมการพัฒนาร่วมกับชุมชน โดยกระบวนการร่วมกันทำงานของภาคีสมาชิกอันประกอบด้วย ภาคประชาชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ภายใต้เครือข่าย “จากภูผาสู่หานที” อันประกอบไปด้วย เครือข่ายกลไกกรมธรรมชาติและธรณีวิทยา ธรณีวิทยา และเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งเป็นเครือข่ายย่อยที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2552 ภายใต้ชื่อ “เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร (กทท.ดชช.ขพ.)” ซึ่งปณิธานร่วมของสมาชิกเครือข่าย ฯ เพื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม มุ่งพัฒนาคนและชุมชน บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่ายฯ เพื่อประสานความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกเครือข่าย รวมทั้งเป็นการร่วมกันสร้างภูมิคุ้มกันด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ให้เกิดความยั่งยืนแก่ชุมชนสมาชิก ภายในเครือข่าย และขยายแนวคิดดังกล่าวสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ซึ่งมีการขับเคลื่อนองค์กรเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผ่านรูปแบบการจัดตั้ง “สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดชุมพร” และจากผลการดำเนินงานของสมาคมฯ ส่งผลให้ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2556 ครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2558 และครั้งที่ 11 ประจำปี 2560 ประเภทองค์กรสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวจาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งจากการติดตามสถานการณ์แหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน

จังหวัดชุมพร ทั้งสิ้น 22 แห่ง (อำนาจ และคณะ, 2559) โดยคณาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรและคณะกรรมการเครือข่ายฯ ได้ร่วมกันกำหนดระดับแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อจำแนกชุมชนที่และชุมชนน้อง โดยพิจารณาจากศักยภาพความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว พัฒนาการ การบริหารจัดการและการเข้าร่วมเป็นชุมชน/องค์กร สมาชิกเครือข่ายฯทั้งเก่าและใหม่

ทั้งนี้ในคราวประชุมเครือข่ายฯ เมื่อวันที่ 12 – 13 พฤษภาคม 2556 ณ ชุมชนบ้านบ่อสำโรง ตำบลปากคลองอำเภอปะทิว มีมติร่วมขับเคลื่อนองค์กรเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผ่านรูปแบบการจัดตั้ง “สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดชุมพร” และจากผลการดำเนินงานของสมาคมฯ ส่งผลให้ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2556 และครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2558 ประเภทองค์กรสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวจาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งจากการติดตามสถานการณ์แหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร ทั้งสิ้น 45 แห่ง (อำนาจ และคณะ, 2559) โดยคณาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรและคณะกรรมการเครือข่ายฯ ได้ร่วมกันกำหนดระดับแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อจำแนกชุมชนที่และชุมชนน้อง โดยพิจารณาจากศักยภาพความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว พัฒนาการ การบริหารจัดการและการเข้าร่วมเป็นชุมชน/องค์กร สมาชิกเครือข่ายฯทั้งเก่าและใหม่ ประกอบด้วย 1) ศูนย์การเรียนรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : ภายในโครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามแนวพระราชดำริ อำเภอเมือง 2) ชุมชนบ้านท้องตมใหญ่ : โฮมสเตย์ท้องตมใหญ่ อำเภอสวี 3) ชุมชนบ้านเกาะพิทักษ์ : โฮมสเตย์เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน 4) ศูนย์เรียนรู้วิถีชีวิตภูมิปัญญา (สวนลุงนิล) พีชคอนโด 9 ชั้น อำเภอทุ่งตะโก 5) ชุมชนบ้านคลองเรือ อำเภอพะโต๊ะ 6) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อชุมชนคนอยู่กับป่าหน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ 7) กลุ่มล่องแพมาลิน อำเภอพะโต๊ะ 8) หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรเศรษฐกิจพอเพียงบ้านทอน-อม อำเภอทุ่งตะโก 9) กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลบางสน อำเภอปะทิว 10) กลุ่มท่องเที่ยวเขาพ่อตามังคร อำเภอพะโต๊ะ 11) ชุมชนเหวโหลมโฮมสเตย์ อำเภอพะโต๊ะ 12) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าสะท้อน-ถ้ำเขาเงิน อำเภอหลังสวน 13) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนวังตะกอก อำเภอหลังสวน 14) ชุมชนท่องเที่ยวปลายคลอง อำเภอพะโต๊ะ 15) เครือข่ายครัวเรือนเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอพะโต๊ะ 16) กลุ่มชาวมัคคุเทศก์จังหวัดชุมพร 17) ชุมชนเกาะหาดทรายดำ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 18) กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนดอยเปิดใจ-หุบผากาแฟ อำเภอท่าแซะ 19) บริษัทนำเที่ยวเชิงนิเวศ (จำลอง) , กongsaling “เที่ยว” รับผิดชอบต่อสังคม และชบวน “ธรรม” มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร 20) ชุมชนบ้านเกาะเตียบ อำเภอปะทิว 21) ชุมชนบ้านบ่อสำโรง อำเภอปะทิว 22) กลุ่มท่องเที่ยวตามวิถีน้ำตกลองหรั่ง อำเภอพะโต๊ะ 23) อ่างศิลาโฮมสเตย์ อำเภอพะโต๊ะ 24) กลุ่มชุมชนลุ่มน้ำรับร้อ-วัดถ้ำรับร้อ อำเภอท่าแซะ 25) ชุมชนบ้านกลางตาง อำเภอพะโต๊ะ 26) ชมรมรักษ์เรือใบโบราณละแม อำเภอละแม 27) วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทุเรียนคุณภาพบ้านห้วยทรายขาว อำเภอหลังสวน 28) กลุ่มเกษตรกรทำสวน 1 ไร่ 1 ครัวเลี้ยงตัวได้ อำเภอหลังสวน 29) กลุ่มหัตถกรรมกิ่งไม้ รากไม้ อำเภอหลังสวน 30) กลุ่มท่องเที่ยวแก่งกะอิ อำเภอท่าแซะ 31) ท่องเที่ยวชุมชนบ้านแหลมนาว อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง 32) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านน้ำลอด อำเภอหลังสวน 33) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพลิน : ชุมพรคาบาน่า อำเภอปะทิว 34) เครือข่ายเยาวชนจากภูผาสุ่มหานที (ยค.ภม.) อำเภอพะโต๊ะ 35) กลุ่มอนุรักษ์คลองท่าทอง-คลองบางมุด : คลองท่าทองโฮมสเตย์ อำเภอหลังสวน 36) ชุมชนบ้านอ่าวคราม : แดนโดมโฮมสเตย์ อำเภอสวี 37) ชุมชนบ้านทุ่งมหา : ปากคลองโฮมสเตย์ อำเภอปะทิว 38) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านทุ่งหงส์ อำเภอเมือง 39) ชุมชนบ้านโนไร่ : โฮมสเตย์บ้านโนไร่ อำเภอสวี 40) ชุมชนบ้านเขาค่าย อำเภอทุ่งตะโก 41) กลุ่มรถกอล์ฟหลังสวน อำเภอหลังสวน 42) ชุมชนบ้านโนทยาน อำเภอพะโต๊ะ 43) ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อำเภอพะโต๊ะ 44) ศูนย์เรียนรู้อัน

เนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านลุงसानนท์ อำเภอทุ่งตะโก 45) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านพะงัน (บ้านบ้านวย) อำเภอสวี

ทั้งนี้ผลการศึกษา พบว่า จากจำนวนแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง ซึ่งเป็นสมาชิกทั้งเก่าและใหม่ จำนวน 45 แห่ง มีเพียง 32 แห่ง ที่มีศักยภาพและความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวอย่างจำกัด ทั้งยังจำเป็นต้องมีการจัดการด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีระบบและมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นกระบวนการในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และความร่วมมือระหว่างสมาชิกภายในแหล่ง ดังนั้น การดำเนินการเพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่กำหนดระดับการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆให้สำเร็จเท่านั้น แต่ยังคงให้ความสำคัญกับการนำมาตรการและกลไกต่างๆมาใช้อย่างจริงจัง เพื่อผลักดันให้การใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยวเป็นไปในระดับที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียทุกภาคส่วน นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ โครงการพัฒนาองค์ความรู้บุคลากรชุมชนท้องถิ่นเพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน จึงมีแนวทางในการนำมาตรการต่างๆไปสู่การปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับโดยการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนแก่ชุมชนสมาชิกผ่านการดำเนินการแบบพี่ดูแลน้อง อันหมายถึง การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชนสมาชิกที่มีการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวมาเป็นระยะเวลาหนึ่งและมีบทเรียนด้านการจัดการ ที่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์สู่ชุมชนที่เพิ่งดำเนินการ หรือชุมชนที่คิดจะดำเนินการด้านการท่องเที่ยว ควบคู่กับการร่วมกันประมวลชุดความรู้ภายในแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมุ่งสร้างคุณค่าใหม่ให้กับเส้นทางท่องเที่ยว มีการพัฒนาให้ตรงตามความต้องการของชุมชนและเหมาะสมกับศักยภาพของชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. วัตถุประสงค์ของโครงการ :

๑. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลเป็นรูปธรรม
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
๓. เพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน

๗. ผลผลิตโครงการ (output)

๑. ชุมชนมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้ที่สามารถจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
๒. ความสำเร็จจากการเรียนรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนผ่านมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน พิจารณาจากประสิทธิภาพการนำความรู้และประสบการณ์ไปปรับใช้ตามบริบทชุมชนนั้น ๆ

๘. ขั้นตอน/วิธีดำเนินการ และหมวดเงินที่ใช้

ขั้นตอน/วิธีดำเนินการ	ดำเนินการ ในไตรมาส (✓)				เป้าหมาย (เช่น ใคร จำนวน ครั้ง เรื่อง ฯลฯ)
	1	2	3	4	
กิจกรรม การพัฒนาองค์ความรู้บุคลากรเพื่อสร้างมาตรฐานการ ท่องเที่ยวโดยชุมชนสองฝั่งทะเล					
ประชุมปฏิบัติการเพื่อชี้แจงโครงการและระดมแนวคิดของสมาชิก เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อค้นหาความต้องการองค์ความรู้ และประสบการณ์การท่องเที่ยว เพื่อนำมาพัฒนาบุคลากรจากชุมชน สมาชิกสมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชน	✓				บุคลากรในชุมชนจำนวน 80 คน
จัดทำเนื้อหาสาระจากรูปแบบหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวโดย ชุมชน ให้เหมาะสมและสอดคล้องดับความต้องการ ซึ่งประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของรายวิชา 2) จุดประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) สื่อ 5) กระบวนการ และ 6) การวัดและประเมินผล		✓			แกนนำและปราชญ์ในชุมชน สมาชิกเครือข่ายฯ จำนวน 30 คน
การพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยอบรมองค์ความรู้แก่ชุมชนสมาชิก เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ครอบคลุมหัวข้อ การจัดการการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากร มนุษย์และสังคม ผลกระทบทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการใช้ ทรัพยากรอย่างยั่งยืน กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน การ บริการและการสื่อความหมาย พฤติกรรมนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วม ของชุมชน		✓	✓		บุคลากรในชุมชน, นักศึกษา, และ ผู้สนใจ จำนวน 9 หัวข้อ ๆ ละ 80 คน (1คนสามารถอบรมได้ มากกว่า 1 หัวข้อ)
ศึกษาดูงาน และถอดบทเรียนองค์ความรู้ชุมชนที่มีความโดดเด่น แต่ละหัวข้อของการอบรมองค์ความรู้ภายในประเทศ				✓	บุคคลที่เข้าร่วมพัฒนาศักยภาพฯ จำนวนไม่น้อยกว่า 7 หัวข้อ จำนวน 80 คน
วัดและประเมินผลผู้เข้าอบรมองค์ความรู้แก่ชุมชนสมาชิกเครือข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยใช้การสังเกตพฤติกรรม ถอดบทเรียน (ปาก เปล่า) แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ และติดตามโดยอาศัย กระบวนการเชื่อมโยงเครือข่าย ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินขึ้นอยู่กับ จุดประสงค์และเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชา และแต่ละรายวิชา การวัดและประเมินผลที่แตกต่างกัน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน การท่องเที่ยวโดยชุมชนในระดับสากล				✓	บุคลากรในชุมชน, นักศึกษา, และ ผู้สนใจ จำนวน 9 หัวข้อ ๆ ละ 80 คน (1คนสามารถอบรมได้ มากกว่า 1 หัวข้อ)

9. กลุ่มเป้าหมาย : ชุมชนการท่องเที่ยวโดยชุมชน

10. พื้นที่ดำเนินการ : พื้นที่ชุมชนสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 22 ชุมชน ประกอบด้วย 1) ศูนย์การเรียนรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : ภายในโครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามแนวพระราชดำริ อำเภอเมือง 2) ชุมชนบ้านท้องตมใหญ่ : โสมสเตย์ท้องตมใหญ่ อำเภอสวี 3) ชุมชนบ้านเกาะพิทักษ์ : โสมสเตย์เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน 4) ศูนย์เรียนรู้วิถีวิถีชีวิตภูมิวัฒนธรรมชาติ (สวนลุงนิล) พีชคอนโด 9 ชั้น อำเภอทุ่งตะโก 5) ชุมชนบ้านคลองเรือ อำเภอพะโต๊ะ 6) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อชุมชนคนอยู่กับป่าหน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ 7) กลุ่มล่องแพมาลิน อำเภอพะโต๊ะ 8) หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรเศรษฐกิจพอเพียงบ้านทอน-อม อำเภอทุ่งตะโก 9) กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลบางสน อำเภอปะทิว 10) ชุมชนแห้วโหลมโสมสเตย์ อำเภอพะโต๊ะ 11) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าสะท้อน-ถ้ำเขาเงิน อำเภอหลังสวน 12) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนวังตะกอก อำเภอหลังสวน 13) กลุ่มชาวมัคคุเทศก์จังหวัดชุมพร 14) ชุมชนเกาะหาดทรายดำ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 15) กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนดอยเปิดใจ-หุบผากาแฟ อำเภอท่าแซะ 16) ชุมชนบ้านบ่อสำโรง อำเภอปะทิว 17) กลุ่มท่องเที่ยวตามวิถีน้ำตกลองหรั่ง อำเภอพะโต๊ะ 18) กลุ่มชุมชนลุ่มน้ำรับร่อ-วัดถ้ำรับร่อ อำเภอท่าแซะ 19) ชมรมรักษ์เรือใบโบราณละแม อำเภอละแม 20) ท่องเที่ยวชุมชนบ้านแหลมนาว อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง 21) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านน้ำลอด อำเภอหลังสวน 22) ชุมชนบ้านทุ่งมหา : ปากคลองโสมสเตย์ อำเภอปะทิว

11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ :

1. ผู้อบรมสามารถปรับใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ของตนเองได้
2. ชุมชนมีบุคลากรที่สามารถจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

12. ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการ

ตัวชี้วัด		ค่าเป้าหมาย
เชิงปริมาณ	1. แกนนำ/ผู้แทนชุมชนมีได้รับความรู้เรื่องการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน (ผู้เข้าอบรมสามารถเข้าร่วมได้มากกว่า 1 หัวข้อ/1 คน)  2. ชุมชนได้รับการพัฒนาให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเป็นระบบ	720 คน (9 หัวข้อๆ ละ 80 คน )  20 แห่ง
เชิงคุณภาพ	1. ความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของแกนนำ/ผู้แทน/สมาชิกชุมชนเครือข่ายฯเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 80

	2. การมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนองจากชุมชนสมาชิกเครือข่ายฯและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 50
เชิงเวลา	ระยะเวลาดำเนินงานเสร็จสิ้น	1 ปี
เชิงค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่ายในการดำเนิน	3,000,000

13. เป้าหมายการดำเนินโครงการ/กิจกรรมปีปัจจุบัน เรื่อง (หน่วยนับ : เรื่อง คน เครื่อง ครั้ง ฯลฯ...)

ส่งผลกระทบต่อชีวิตผลิตภัณฑ์  ใช่  ไม่ใช่

15. ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลาง

ปีงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (หน่วย : บาท)
2563	-	-
2564	-	-
2565	-	-

16. งบประมาณที่ใช้ในปีที่ผ่านมา

ปีงบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ (หน่วย : บาท)
2561	-	-

17. การติดตามประเมินผล : วิธีการติดตามโดยอาศัยกระบวนการเชื่อมโยงเครือข่าย การจัดประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง และการโฟกัสกรุ๊ป มีการวัดและประเมินผลประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน ระยะเวลา 1 ปี

18. ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ขั้นตอน/วิธีดำเนินการ (จากข้อ 8)	ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	วิธีการปิดความเสี่ยง
1. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนแก่ชุมชนสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	ระยะเวลาอาจมีความคลาดเคลื่อนในการเข้ารับการอบรมองค์ความรู้ชุมชนสมาชิกเครือข่ายฯ	คณะกรรมการเครือข่ายฯ ชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มีคุณภาพด้านการบริการสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเป็นระบบ	งบประมาณที่สนับสนุนทั้ง 22 ชุมชน คลาดเคลื่อนจากแผนการดำเนินงาน	ถัวเฉลี่ยค่าใช้จ่าย
3. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	จำนวนสมาชิกใหม่มีจำนวนเพิ่มขึ้น	ดำเนินการพัฒนาองค์ความรู้ครอบคลุมสมาชิกใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในองค์กรเครือข่ายฯ